

Regeringen, vil jeg godt sige, er helt enig med forslagsstillerne i, at vi i videst muligt omfang skal beskytte kvinder, som udnyttes via prostitution. Prostitution er som oftest udtryk for og er også årsag til sociale problemer, og det kan vi ikke bare se gennem fingre med. Det gælder derfor om at undgå, at personer, og det er jo oftest kvinderne, bliver rekrutteret til og fastholdt i prostitution.

En særlig gruppe af de kvinder, der ender i prostitution, er ofre for menneskehandel. Med henblik på disse kvinder lancerede regeringen i december 2002 en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel. Planen indeholder en række aktiviteter, der har til hensigt dels at forebygge kvindehandel, dels at støtte ofrene.

Efter regeringens opfattelse er vi imidlertid først og fremmest forpligtet til i videst muligt omfang at bekæmpe de skruppelløse personer, der ud fra et ønske om profit rekrutterer og udnytter kvinder til prostitution. Vi skal sætte hårdt ind over for bagmændene og ad den vej medvirke til at beskytte de prostituerede.

Der er allerede vedtaget flere lovændringer med henblik på at bekæmpe de ofte meget organiserede netværk, der står bag prostitutionsmiljøet i Danmark. Således blev der i 2002 indsat en særlig bestemmelse om menneskehandel i straffeloven med en strafferamme op til 8 års fængsel, og i 2003 fik politiet mulighed for at foretage telefonaflytning i de såkaldte rufferisager.

Det beslutningsforslag, vi nu diskuterer, retter sig imidlertid ikke mod bagmændene, men mod de prostitueredes kunder. I Sverige er der som bekendt gennemført et sådant forbud. Det fremgår af flere kilder, at der efter lovændringerne er sket et fald i gadeprostitution, hvorimod der ikke er dokumenteret et fald i den samlede prostitution.

I 2001 konkluderede politiet i Skåne derimod i en rapport, at der ikke var belæg for at fastslå, at prostitution som sådan var formindsket. Det skyldes delvis, at kunderne og de prostituerede traf aftale om tid og sted pr. mobiltelefon og ikke på gaden.

Det fremgår endvidere af den skånske undersøgelse, at de prostituerede har fået en hårdere tilværelse, fordi det mindskede kundegrundlag har ført til øget konkurrence. Denne konkurrence indebærer, at de prostituerede må acceptere lavere priser og dermed er villige til at tage flere kunder samt fristes til at acceptere at levere ydelsen uden brug af beskyttelse mod kønssygdomme.

For så vidt angår menneskehandel, fremgår det af rapporter fra 2002 og 2003 fra det svenske Rikskriminalpolis, at forbud mod køb af seksuelle ydelser efter Rikskriminalpolisens opfattelse har haft en positiv virkning. Således har flere kvinder bl.a. fortalt, at menneskehandlere, som de har været i kontakt med, ikke anser Sverige for et godt marked, idet det er for vanskeligt at drive virksomhed.

KI. 16.00

Efter regeringens opfattelse er der mange betænkeligheder knyttet til at forsøge at komme prostitution til livs ved hjælp af en generel kriminalisering af kunder til prostituerede. I relation til bekæmpelse af menneskehandel er det naturligvis væsentligt, at Danmark ikke internationalt fremstår som et land, hvor menneskehandlere frit kan drive en lukrativ virksomhed.

Det er imidlertid min opfattelse, at det kan opnås med andre midler uden at gribe til noget så vidtgående som kriminalisering af kunderne. Effektiv efterforskning og strafforfølgning må for mig at se være det primære middel. Dette kan suppleres med midler som f.eks. den annoncekampagne, der blev gennemført i forbindelse med handlingsplanen til bekæmpelse af kvindehandel.

Gennemfører vi en kriminalisering af prostitutionskunder, vil det medføre en risiko for, at prostitutionen kommer til at foregå i det skjulte. Det vil betyde, at det bliver meget sværere for de sociale myndigheder at komme i kontakt med de mest udsatte prostituerede, altså de prostituerede, der i allerhøjeste grad behøver vores hjælp.

Samtidig løses de prostitueredes sociale problemer ikke af, at kunderne straffes, tværtimod viser svenske erfaringer, at man risikerer, at de får en endnu sværere hverdag og udsættes for en større helbredsmaessig risiko. Det bør også tages i betragtning, at håndhævelsen af et sådant forbud kan vanskeliggøres betydeligt på grund af bevismæssige problemer.

Regeringen finder, at vi i stedet for at koncentrere os kunderne bør koncentrere os om at bekæmpe de bagmænd, som står bag udnyttelsen af de prostituerede, og regeringen kan derfor ikke støtte den del af beslutningsforslaget.

Jeg vender mig så mod beslutningsforslagets anden del, nemlig om indførelsen af et forbud mod køb af seksuelle ydelser for udsendte i statens tjeneste. Spørgsmål om almindelige vilkår for personer ansat i statens tjeneste hører som bekendt under Finansministeriet. I den forbin-